

Sentencja

- 1) Artykuł 17 ust. 1 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. i zatwierdzonej w jej imieniu decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że sytuacja, w której pasażer z nieustalonego powodu spada z mobilnych schodów przeznaczonych do wysiadania pasażerów z samolotu i doznaje obrażeń, wchodzi w zakres pojęcia „wypadku” w rozumieniu tego przepisu, nawet jeśli dany przewoźnik lotniczy nie uchybił w tym względzie swoim obowiązkom w zakresie zachowania należytej staranności i zapewnienia bezpieczeństwa.
- 2) Artykuł 20 zdanie pierwsze Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., należy interpretować w ten sposób, że jeżeli wypadek, w wyniku którego pasażer doznał szkody, polega na tym, że pasażer ten spadł z nieustalonego powodu z mobilnych schodów przeznaczonych do wysiadania pasażerów z samolotu, dany przewoźnik lotniczy może zostać zwolniony z odpowiedzialności w stosunku do tego pasażera tylko w zakresie, w jakim – przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności, w jakich powstała ta szkoda – przewoźnik ten udowodni, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego i z zastrzeżeniem poszanowania zasad równoważności i skuteczności, że niedbalstwo lub inne bezprawne działanie lub zaniechanie ze strony tego pasażera spowodowało powstanie szkody poniesionej przez tego pasażera lub przyczyniło się do jej powstania w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 35 z 1.2.2021.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 2 czerwca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen – Niemcy) – postępowanie wszczęte przez T.N., N.N.

(Sprawa C-617/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Przepisy dotyczące prawa spadkowego – Rozporządzenie (UE) nr 650/2012 – Artykuły 13 i 28 – Ważność oświadczenia o odrzuceniu spadku – Spadkobierca mający miejsce pobytu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie sądu mającego jurysdykcję do orzekania w danej sprawie spadkowej – Oświadczenie złożone przed sądem państwa członkowskiego miejsca zwykłego pobytu tego spadkobiercy]

(2022/C 284/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawcy: T.N., N.N.

przy udziale: E.G.

Sentencja

Artykuły 13 i 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego należy interpretować w ten sposób, że oświadczenie o odrzuceniu spadku złożone przez spadkobiercę przed sądem państwa członkowskiego jego miejsca zwykłego pobytu uważa się za ważne pod względem formy, jeżeli spełnione zostały wymogi co do formy mające zastosowanie przed tym sądem, bez konieczności spełniania przez owo oświadczenie – dla celów jego ważności – wymogów co do formy ustanowionych w prawie właściwym dla dziedziczenia.

(¹) Dz.U. C 53 z 15.2.2021.